

1405

2. Beh. af Lovf., hvorefter Indfødsret medd. forffj. Ublændinge.

1406

Fornanden: Som den ærede Taler vistnok vil se, foreligger Afstemningsthemaet ikke nu faaledes, at der kan stemmes over hvert enkelt af Børnene, men til 3die Behandling kan det jo komme til at foreligge faaledes.

Fredrikssen: Jeg ønskede kun at gjøre den Bemærkning, at uagtet jeg i praktisk Henseende ikke afviger meget fra den ærede sidste Taler (Sindenburg), idet jeg tror, at det, der er af praktisk Interesse i Diebliffet, er, at Pigen faar Indfødsret, og ikke at Sønnen faar den — saa tror jeg dog ikke, at det ærede Medlem har Ret i den Betragtning, han gjorde gjældende. Jeg kan ikke se rettere, end at min ærede juridiske Nabo noget har sammenblandet Begreberne Undersaat og den, der har Indfødsret. Jeg ser ikke, at noget Menneske, fordi han har dansk Indfødsret, kan komme i saadanne Forhold, at han kan blive straffuldig, faaledes som min ærede Sidemand udviklede. Min ærede Sidemand gif ogsaa der over til at bruge Udtrykket Undersaat, men dette er et fra det andet meget forskjelligt Begreb; der er en Mængde Mennesker, som, uagtet de have dansk Indfødsret og vedblive at have det, dog ere Undersaatte af fremmede Stater og ikke af Danmark.

Tauber: Maa det være mig tilladt at henvende Opmærksomheden paa en enkelt af de Personer, som dette Lovforslag angaar, nemlig den under Nr. 9 anførte Person. Jeg vilde have ønsket, at Udvalget havde taget det Spørgsmaal nærmere under Overveielse, hvorvidt denne Mand burde have Indfødsret. Efter min Opfattelse er det ikke rigtigt at tilstaa ham den. Der holdes i Almindelighed paa den Regel, at naar den, der begjærer Indfødsret, har Børn, bør han give eller have givet disse en dansk Opdragelse. For denne Persons Vedkommende er det imidlertid Tilfældet, at han lader sine Børn gaa i Petri tydste Skole, og jeg kan ikke se, at den Fordring, at han skal give sine Børn en dansk Opdragelse, derved opfyldes. Saavidt jeg mindes, blev ifjor eller i et tidligere Aar dette Spørgsmaal leilighedsvis berørt, men det blev ikke taget under Overveielse, og da der nu er nedsat et Udvalg, hvilket der den Gang ikke var, vilde jeg have ønsket, at Udvalget havde taget dette Spørgsmaal under Overveielse. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil overveie dette Spørgsmaal til 3die Behandling og da muligvis stille Forslag i saa Henseende.

2den Marts.

Indenrigsministeren: Det ærede Udvalg eller — jeg maa vel sige — det ærede Udvalgs Flertal har givet forskjellige Betragtninger Plads i sin Betænkning, hvorefter Resultatet synes at være dette, at man skulde være noget liberalere med Hensyn til Erhvervelsen af Indfødsret for Fremtiden, end man har været tidligere, en Betragtning, der ikke fra min Side skal fremkalde nogen Modstand, saa meget mindre som Rigsdagen allerede har knyttet og ventelig vil i en ikke fjern Fremtid knytte forskjellige meget væsentlige borgerlige Rettigheder til Indfødsret og navnlig gjøre dem afhængige deraf, hvorefter følger, at jeg ikke kan ønske, at Udgang til at erhverve Indfødsret blive gjort besværligere, end den allerede er. Men jeg tilstaa, at jeg frøgt for, at nogle af de Skridt, som det ærede Flertal foreslaar, i deres praktiske Anvendelse ville vise sig at trænge til en Modifikation, der i en væsentlig Grad vil ophæve det, der har været Hensigten. Naar faaledes det ærede Flertal næsten synes at kalde paa Ublændinge, som maatte opholde sig her i Landet og sige til dem: Kom og søg Indfødsret! saa tror jeg ikke, at dette i og for sig egentlig maa siges at være hensigtsmæssigt. Jeg antager, at Forsørgelsesspørgsmaalet derefter vilde faae en Betydning, som ingenlunde vilde være til Færdeles Gavn for de danske Kommuner; men jeg vil i hvert Tilfælde sige, at den Foranstaltning, som Udvalget paakalder, nemlig at der en Gang hvert 5te Aar skulde ske en offentlig Bekjendtgjørelse fra Indenrigsministeriet om, hvilke Betingelser der maatte kræves fyldestgjorte for at overhovedet en Indfødsret kunde komme i Betragtning, neppe vil vise sig synderlig virksomere ved at blive indførte i Ministerialtidenden end en offentlig Udtalelse derom af Ministeren i en af Repræsentationens Afdelinger. Jeg holder mig nemlig overbevist om, at der er meget Saa, der læse Ministerialtidenden i alt Fald af dem, der ikke vide, hvad der fordras, og jeg holder mig endvidere overbevist om, at de, for hvem det maatte være særdeles magtpaaliggende at blive tagne med i Lovforslaget paa en bestemt Tid, ville ved at henvende sig til den første den bedste Embedsmand, hvad de dog ikke ville kunne undgaa at gjøre, kunne faae at vide, hvilke Betingelser der udtredes for at erholde dansk Indfødsret. Smidertid har jeg erklæret mig villig til at vise den Imødekommen at foranledige, at en saadan Bekjendtgjørelse udgaa fra min Haand, og da den ærede Ordfører syntes at betvivle, at jeg havde givet et ubetinget Tilfagn, skal jeg herved give det; der skal fra min

89